

Arrest

nr. 54 546 van 18 januari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 16 november 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 oktober 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 december 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

" A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma zigeunerin, geboren in Kroatië. Sinds het uitbreken van het gewapend conflict in Kroatië woonde u in Kragujevac. U was in het bezit van een Servische identiteitskaart met domicilieadres in Kragujevac en u denkt dat u ook de Servische nationaliteit heeft. Uw echtgenoot kende problemen in Servië. Hij werd geslagen en zijn wagen werd in brand gestoken. Door deze problemen bent u ziek geworden, u lijdt onder andere aan een hoge bloeddruk. Anderhalf jaar geleden verhuisden jullie naar Kosovo Polje, Kosovo. U verkreeg er de Kosovaarse nationaliteit. In Kosovo Polje werden u en uw kinderen uitgescholden door etnisch Albanese jongeren die ook stenen naar jullie woning gooiden. Uw partner zou overdag karton verzameld hebben om te verkopen en ook hij zou niet met rust gelaten zijn. Omwille van deze problemen beslisten jullie om

naar het buitenland te vluchten. Op 20 mei 2010 diende u in België een asielaanvraag in. U beschikt over een Kosovaarse identiteitskaart afgeleverd op 28 april 2009, een geboorteakte afgeleverd op 16 april 2009 in Fushë Kosovë, een bewijs van woonplaats afgeleverd in Fushë Kosovë op 16 april 2009, en tal van medische attesten afgeleverd in Servië.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen motieven en alle stukken in uw administratieve dossier stel ik vast dat u onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald op basis waarvan kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Er dient immers opgemerkt te worden dat u uw asielaanvraag integraal steunt op de motieven die terzake werden aangehaald door uw echtgenoot, Jashar Kajtazi. In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag heb ik een weigeringsbeslissing genomen, die als volgt luidt:

[...]

Derhalve kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten bevestigen enkel uw identiteitsgegevens, welke niet betwist worden. De medische attesten bevestigen dat u in Servië behandeld werd nav verschillende gezondheidsproblemen waaronder hoge bloeddruk. In dit verband dient ten slotte opgemerkt te worden dat medische problemen op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. U dient voor een beoordeling van medische problemen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2.1. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat verzoekster haar aanvraag om erkenning als vluchteling of om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verbindt aan deze van haar echtgenoot, J. K.. Zij roept geen eigen motieven in.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr. 54 545 van 18 januari 2011 de aanvraag om erkenning van de vluchtelingenstatus en om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van J. K. verworpen.

In dit arrest wordt als volgt gemotiveerd:

"2.2. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift louter beperkt tot een korte bespreking van een aantal beginselen van behoorlijk bestuur, zonder deze uiteenzetting evenwel concreet op de bestreden beslissing te betrekken.

In zoverre verzoeker onvoldoende duidelijk en precies aangeeft hoe de bestreden beslissing de geschonden geachte rechtsregels heeft miskend, is het middel onontvankelijk. Het is niet aan de Raad om veronderstellingen te maken over de juiste bedoelingen van verzoeker (RvS 3 juli 2007, nr. 173.112).

De commissaris-generaal heeft duidelijk en omstandig de motieven uiteengezet waarop hij zijn beslissing steunt.

Het feit dat deze motieven van de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Verzoeker doet in zijn verzoekschrift niet de minste poging om de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund, te verklaren of te weerleggen. De Raad verwijst dan ook naar deze motieven dewelke hij beaamt en overneemt.

In acht genomen wat voorafgaat, is de Raad van oordeel dat er geen wezenlijke elementen ontbreken die de Raad zouden verhinderen over het beroep te kunnen oordelen.

Er is derhalve geen reden om, zoals in het verzoekschrift gevraagd, de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak voor verder onderzoek terug te zenden naar de commissaris-generaal.

Verzoeker maakt bijgevolg niet aannemelijk dat hij een gegronde vrees koestert voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van voormelde wet van 15 december 1980 of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst, een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van voormelde wet.”

2.3. Dienvolgens kan ook in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en geen reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van dezelfde wet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien januari tweeduizend en elf door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M. BONTE